

עין משפט
נר מצוה

לד:

כל פסולי המוקדשין

פרק חמישי בכורות

מסורת הש"ס

כא כו מ"י פ"י מהלכות טומאת
בכורות הל' ג'
ב כו מ"י פ"י מהלכות טומאת
בכורות הל' ד' ע"פ הלכה זו:
בכורות הל' ה' ע"פ הלכה זו:
הלכה זו מ"י פ"י מהלכות טומאת
בכורות הל' ו' ע"פ הלכה זו:
הלכה זו מ"י פ"י מהלכות טומאת
בכורות הל' ז' ע"פ הלכה זו:
הלכה זו מ"י פ"י מהלכות טומאת
בכורות הל' ח' ע"פ הלכה זו:
הלכה זו מ"י פ"י מהלכות טומאת
בכורות הל' ט' ע"פ הלכה זו:
הלכה זו מ"י פ"י מהלכות טומאת
בכורות הל' י' ע"פ הלכה זו:

שיטה מקובצת

לרצון דקברי כחמרים דררשי התם כפסולי המוקדשין הכתוב מדבר
אזכור נכר כחלז דקאמר נפ' כל הכשר (חולין ק"ד) ואין לאסור
שמיעה ועל אחרו מוס מלא תאכל כל מועד כמו כשר כחלז וכלאי
עושה מעשה שנת שיש חלקו וא"ת
ורשי מוכר דגני לזוט און כבכור
לאסור מדאורייתא עד שילד מוס
אחר ש' לנו לקנסו כשנולד בו מוס
אבל קולן כרת דמדאורייתא טורח
מיד (ו) שנקצ' דגני שיוולד נגע אחר
וי"ל דאפ"ה לא היה (ו) לנו לקנס
במוס עולמית אלא עד מוס שלישי או
רביעי א"י נהי דלי ימיר ר"א לשמוע
במוס אחר אין קנס מ"מ לא היה
יס' לנו לקנס במוס שלא עשה בו עבירה
כי היכי דלא קניס בנגע אחר א"י לו
דקפרי אסמכתא בעלמא הוא:

עד שהתורה כפולה. בכל הספרים (א)
(ב) ומה ששיר נמרפת קמלו מהמוס
מכנגדים אבל במס' נגעים ימיה
דכ"פ נקניט' ואומר רבי דלי גרסינן
לי"ה שם קל"ה (ג) ונעשה כנגדים
ונה ששיר נמרפת קמלו מהמוס
שאפ"ה היה בו מה שנקלף לא היה
בו נגעים: מקמייתא שר
לעולם אסור עד מוס אחר: (ד) ליה
לעולם אסור: (ה) עבד לאיסורא:
(ו) רבין ג"ר לרד"ה קנסו רבין
לרד"ה לא קנסו רבין: (ז) דארי
הוא השתא נגע קמא רבה
קמייתא אסור חבת מ"י ליש:
(ח) עולמית עד שחמור כבולו:
(ט) אסור עד שחמור כבולו:
(י) אסור עד מוס אחר: (יא) ליה
לעולם אסור: (יב) עבד איש
כיון דקניס לו ש' שילד לו נגע
או אפרים: (יג) אסור עד מוס
ימי ספורו וי"ל כנון שלא היה אלא
מזרע מוסר א"י אפילו (יד) מומלט
לא טהור אסור: (טו) מוסר רבא
בבא מוסר קמא לא מוסר
הדי: (טז) שילד בו נגע
בנגע יורש ומה ששיר נמרפת:
(יז) תירא ומה ששיר נמרפת:
(יח) נגע כמה: (יט) חבית
לעשות מלאכה: (כ) חבית
התם אסור: (כא) נגע רבא
אורא הוא: (כב) רבין קניס
א"י לא היה לו לקנס
עולמית: (כג) לא היה לו לקנס
עולמית: (כד) א"י ש' טבול יוס
אחר נכנס זה נכנס דלא התייר אלא
משום פסח: (כה) בעא מיניה ר'
ידיה טר' יורא צורא איון בכור
ופת טרו שיקבנו בני אחיו: פסק
השולח (ס' גיטין מד.) נקט מחלה דבעלי
דמוכר עבדו ובמ"ק פסק מי שהפק
ואסלו פשיע מתינוה משה שנתקולו
(דף י"ג:) נקט כיוון מלאכתו וכל
דוכמי עבד אס' מימי לומר (ו) מחלק
ואסלו פשיע מתינוה משה שנתקולו
ואומר רבי דשלשם שאל בנת אמת
והש"ס קבע כל אמת נתקומה כפי מה
ששייך יש ספירה כמותו כמ"ק
(סג) בעא מיניה רבא מר"י אכל
זבוב הספרים גרסינן ר' ירמיה מרבי יורא כמו כאלן ובגיטין:

ונקלף. שלא נמכין לקלף: לכשילד לו נגע אחר. שהרי הוא עשוי
טמא ומנוגע: יסר. מן הראשונה והולכין אחר זו ואם ירפא מזו
טורח מכולם דליגלוי מילתא דלי (ו) (נמי) הו קמייתא למירי דהא אי
האי: עד שספרה כולו. נגע
ונקצצה אטהור קצצה (א) מתכיון רבי אליעזר
אומר לכשילד לו נגע אחר יטהר הימנו
וחכ"א עד ששתפרח ככולו או עד שתמעט
בהרתו מכנגדים רבה ורב יוסף דאמרי
תרווייהו כי קניס ר' אליעזר בממונו בגופו לא
קניס ממונו איכא למימר דאחי למיעבד
כי גופו מו איכא למימר דאחי למיעבד (א) אמר
רבא דר' אליעזר ארביי אליעזר קשיא דרבנן
אדרבנן לא קשיא אלא דר' אליעזר ארביי
אליעזר לא קשיא כדשינן רבנן אדרבנן נמי
לא קשיא הכא כמאי דעבד קנסוה הכא (א) כמאי
דעבד קנסוה כמאי איכיון למישרייה בהאי
מומא (א) בהאי מומא קנסוה רבנן דבהאי מומא
לא לישרי ליה והכא קנסוה דעבד קנסוה
(א) איכיון לטהורי נפשיה בהאי קצצה בהאי
קצצה קנסוה רבנן בעי רב פפא יטהר רבא או
יטהר תנן למאי נפקא מינה לחתן שגראה בו
נגע דתנן (ב) חתן ישגראה בו נגע נותנין לו ז' ימי
ז' ימים לו ולאצטליתו ולכסותו וכן ברגל נותנין
לו כל ימי הרגל אי אמרת וטהר תנן מקמייתא
טהר ליה לבתרייתא נטרין ליה ז' ימי משתה
אלא אי אמרת וטהר תנן סוף סוף כי לא
ממביא לבתרייתא אלא מיטמא אוקף מקמייתא
מאי תיקו (ג) בעי מיניה ר' ירמיה בר' יורא צורם
איון בכבוד ומת מהו לקנסו בנו אחריו אם
תימצי לומר ימוכר עבדו לעובדי כוכבים ומת
קנסו בנו אחריו דכל יומא ויומא מפקע ליה
במוצות אם תימצי לומר כיון מלאכתו במועד
ומת לא קנסו בנו אחריו משום דלא (א) עבדא
לאיסורא הכא מאי לרד"ה קנסו רבנן והא
ליתיה או דלמא לממוניה קנסו רבנן
והא איתיה א"ל ל תניתוה (ב) שדה שנתקוצצה
בשביעית תזרע למוצאי שביעית יגטייבה
נידירה לא תזרע למוצאי שביעית ואמר
(ג) רב (א) בר' חנינא נקטין הטיבה ומת
בנו זורעה אלמא לרד"ה קנסו רבנן
לרד"ה לא קנסו רבנן (א) אמר אביי נקטין
מימא

לרצון דקברי כחמרים דררשי התם כפסולי המוקדשין הכתוב מדבר
אזכור נכר כחלז דקאמר נפ' כל הכשר (חולין ק"ד) ואין לאסור
שמיעה ועל אחרו מוס מלא תאכל כל מועד כמו כשר כחלז וכלאי
עושה מעשה שנת שיש חלקו וא"ת
ורשי מוכר דגני לזוט און כבכור
לאסור מדאורייתא עד שילד מוס
אחר ש' לנו לקנסו כשנולד בו מוס
אבל קולן כרת דמדאורייתא טורח
מיד (ו) שנקצ' דגני שיוולד נגע אחר
וי"ל דאפ"ה לא היה (ו) לנו לקנס
במוס עולמית אלא עד מוס שלישי או
רביעי א"י נהי דלי ימיר ר"א לשמוע
במוס אחר אין קנס מ"מ לא היה
יס' לנו לקנס במוס שלא עשה בו עבירה
כי היכי דלא קניס בנגע אחר א"י לו
דקפרי אסמכתא בעלמא הוא:

לרצון דקברי כחמרים דררשי התם כפסולי המוקדשין הכתוב מדבר
אזכור נכר כחלז דקאמר נפ' כל הכשר (חולין ק"ד) ואין לאסור
שמיעה ועל אחרו מוס מלא תאכל כל מועד כמו כשר כחלז וכלאי
עושה מעשה שנת שיש חלקו וא"ת
ורשי מוכר דגני לזוט און כבכור
לאסור מדאורייתא עד שילד מוס
אחר ש' לנו לקנסו כשנולד בו מוס
אבל קולן כרת דמדאורייתא טורח
מיד (ו) שנקצ' דגני שיוולד נגע אחר
וי"ל דאפ"ה לא היה (ו) לנו לקנס
במוס עולמית אלא עד מוס שלישי או
רביעי א"י נהי דלי ימיר ר"א לשמוע
במוס אחר אין קנס מ"מ לא היה
יס' לנו לקנס במוס שלא עשה בו עבירה
כי היכי דלא קניס בנגע אחר א"י לו
דקפרי אסמכתא בעלמא הוא:

ונקלף. שלא נמכין לקלף: לכשילד לו נגע אחר. שהרי הוא עשוי
טמא ומנוגע: יסר. מן הראשונה והולכין אחר זו ואם ירפא מזו
טורח מכולם דליגלוי מילתא דלי (ו) (נמי) הו קמייתא למירי דהא אי
האי: עד שספרה כולו. נגע
ונקצצה אטהור קצצה (א) מתכיון רבי אליעזר
אומר לכשילד לו נגע אחר יטהר הימנו
וחכ"א עד ששתפרח ככולו או עד שתמעט
בהרתו מכנגדים רבה ורב יוסף דאמרי
תרווייהו כי קניס ר' אליעזר בממונו בגופו לא
קניס ממונו איכא למימר דאחי למיעבד
כי גופו מו איכא למימר דאחי למיעבד (א) אמר
רבא דר' אליעזר ארביי אליעזר קשיא דרבנן
אדרבנן לא קשיא אלא דר' אליעזר ארביי
אליעזר לא קשיא כדשינן רבנן אדרבנן נמי
לא קשיא הכא כמאי דעבד קנסוה הכא (א) כמאי
דעבד קנסוה כמאי איכיון למישרייה בהאי
מומא (א) בהאי מומא קנסוה רבנן דבהאי מומא
לא לישרי ליה והכא קנסוה דעבד קנסוה
(א) איכיון לטהורי נפשיה בהאי קצצה בהאי
קצצה קנסוה רבנן בעי רב פפא יטהר רבא או
יטהר תנן למאי נפקא מינה לחתן שגראה בו
נגע דתנן (ב) חתן ישגראה בו נגע נותנין לו ז' ימי
ז' ימים לו ולאצטליתו ולכסותו וכן ברגל נותנין
לו כל ימי הרגל אי אמרת וטהר תנן מקמייתא
טהר ליה לבתרייתא נטרין ליה ז' ימי משתה
אלא אי אמרת וטהר תנן סוף סוף כי לא
ממביא לבתרייתא אלא מיטמא אוקף מקמייתא
מאי תיקו (ג) בעי מיניה ר' ירמיה בר' יורא צורם
איון בכבוד ומת מהו לקנסו בנו אחריו אם
תימצי לומר ימוכר עבדו לעובדי כוכבים ומת
קנסו בנו אחריו דכל יומא ויומא מפקע ליה
במוצות אם תימצי לומר כיון מלאכתו במועד
ומת לא קנסו בנו אחריו משום דלא (א) עבדא
לאיסורא הכא מאי לרד"ה קנסו רבנן והא
ליתיה או דלמא לממוניה קנסו רבנן
והא איתיה א"ל ל תניתוה (ב) שדה שנתקוצצה
בשביעית תזרע למוצאי שביעית יגטייבה
נידירה לא תזרע למוצאי שביעית ואמר
(ג) רב (א) בר' חנינא נקטין הטיבה ומת
בנו זורעה אלמא לרד"ה קנסו רבנן
לרד"ה לא קנסו רבנן (א) אמר אביי נקטין
מימא

רבינו גרשום

ישתו עליו ונקצצה כמשה:
עלמא כל יטור עד שיתר עד
שחמור כבולו כולו נגע
הנגע השני והשתא הו
טורח מדאורייתא תרובי וכשה
זכרתי מראשו רב רבין וכו'
או עד שתמעט בהרתו מכנגדים
לכורס דההוא נגע אסור וקניס
במחבתי (א) לא היה בו נגעים
הרבינו שיעור דאורייתא טורח
מדין ואי היה נגעים לא
יטהר עד שילד בו נגע אחר
יורא כבולו (ו) אליעזר כר
מכני מהו נמי מן הראשון. לא
בעי עד שיתפרח ככולו אלמא
רד"ה קניס ר' אליעזר אבא רבנן
קניס: מהמוס בכבור קניס
דאיכא למימר רד"ה למעבד כיה
מוס נפשי רבא אי שרי
ליה בהתיא מוס שפיר ואי לא
שירי וכו' כמא השתא לא ירע
קודרו (א) קודרו כלן אסור
ההוא למיכיל ושהתנו בני אסור
גופו מו איכא למימר דאחי
נקטין לקצת למהלך המה
השן דמאי מוס נפשי איכא
השן דא קניס ליה שמא ירד לו
נגע אחר ומהשתא ממוני יטהר

ישתו עליו ונקצצה כמשה:
עלמא כל יטור עד שיתר עד
שחמור כבולו כולו נגע
הנגע השני והשתא הו
טורח מדאורייתא תרובי וכשה
זכרתי מראשו רב רבין וכו'
או עד שתמעט בהרתו מכנגדים
לכורס דההוא נגע אסור וקניס
במחבתי (א) לא היה בו נגעים
הרבינו שיעור דאורייתא טורח
מדין ואי היה נגעים לא
יטהר עד שילד בו נגע אחר
יורא כבולו (ו) אליעזר כר
מכני מהו נמי מן הראשון. לא
בעי עד שיתפרח ככולו אלמא
רד"ה קניס ר' אליעזר אבא רבנן
קניס: מהמוס בכבור קניס
דאיכא למימר רד"ה למעבד כיה
מוס נפשי רבא אי שרי
ליה בהתיא מוס שפיר ואי לא
שירי וכו' כמא השתא לא ירע
קודרו (א) קודרו כלן אסור
ההוא למיכיל ושהתנו בני אסור
גופו מו איכא למימר דאחי
נקטין לקצת למהלך המה
השן דמאי מוס נפשי איכא
השן דא קניס ליה שמא ירד לו
נגע אחר ומהשתא ממוני יטהר

ישתו עליו ונקצצה כמשה:
עלמא כל יטור עד שיתר עד
שחמור כבולו כולו נגע
הנגע השני והשתא הו
טורח מדאורייתא תרובי וכשה
זכרתי מראשו רב רבין וכו'
או עד שתמעט בהרתו מכנגדים
לכורס דההוא נגע אסור וקניס
במחבתי (א) לא היה בו נגעים
הרבינו שיעור דאורייתא טורח
מדין ואי היה נגעים לא
יטהר עד שילד בו נגע אחר
יורא כבולו (ו) אליעזר כר
מכני מהו נמי מן הראשון. לא
בעי עד שיתפרח ככולו אלמא
רד"ה קניס ר' אליעזר אבא רבנן
קניס: מהמוס בכבור קניס
דאיכא למימר רד"ה למעבד כיה
מוס נפשי רבא אי שרי
ליה בהתיא מוס שפיר ואי לא
שירי וכו' כמא השתא לא ירע
קודרו (א) קודרו כלן אסור
ההוא למיכיל ושהתנו בני אסור
גופו מו איכא למימר דאחי
נקטין לקצת למהלך המה
השן דמאי מוס נפשי איכא
השן דא קניס ליה שמא ירד לו
נגע אחר ומהשתא ממוני יטהר

ישתו עליו ונקצצה כמשה:
עלמא כל יטור עד שיתר עד
שחמור כבולו כולו נגע
הנגע השני והשתא הו
טורח מדאורייתא תרובי וכשה
זכרתי מראשו רב רבין וכו'
או עד שתמעט בהרתו מכנגדים
לכורס דההוא נגע אסור וקניס
במחבתי (א) לא היה בו נגעים
הרבינו שיעור דאורייתא טורח
מדין ואי היה נגעים לא
יטהר עד שילד בו נגע אחר
יורא כבולו (ו) אליעזר כר
מכני מהו נמי מן הראשון. לא
בעי עד שיתפרח ככולו אלמא
רד"ה קניס ר' אליעזר אבא רבנן
קניס: מהמוס בכבור קניס
דאיכא למימר רד"ה למעבד כיה
מוס נפשי רבא אי שרי
ליה בהתיא מוס שפיר ואי לא
שירי וכו' כמא השתא לא ירע
קודרו (א) קודרו כלן אסור
ההוא למיכיל ושהתנו בני אסור
גופו מו איכא למימר דאחי
נקטין לקצת למהלך המה
השן דמאי מוס נפשי איכא
השן דא קניס ליה שמא ירד לו
נגע אחר ומהשתא ממוני יטהר

ישתו עליו ונקצצה כמשה:
עלמא כל יטור עד שיתר עד
שחמור כבולו כולו נגע
הנגע השני והשתא הו
טורח מדאורייתא תרובי וכשה
זכרתי מראשו רב רבין וכו'
או עד שתמעט בהרתו מכנגדים
לכורס דההוא נגע אסור וקניס
במחבתי (א) לא היה בו נגעים
הרבינו שיעור דאורייתא טורח
מדין ואי היה נגעים לא
יטהר עד שילד בו נגע אחר
יורא כבולו (ו) אליעזר כר
מכני מהו נמי מן הראשון. לא
בעי עד שיתפרח ככולו אלמא
רד"ה קניס ר' אליעזר אבא רבנן
קניס: מהמוס בכבור קניס
דאיכא למימר רד"ה למעבד כיה
מוס נפשי רבא אי שרי
ליה בהתיא מוס שפיר ואי לא
שירי וכו' כמא השתא לא ירע
קודרו (א) קודרו כלן אסור
ההוא למיכיל ושהתנו בני אסור
גופו מו איכא למימר דאחי
נקטין לקצת למהלך המה
השן דמאי מוס נפשי איכא
השן דא קניס ליה שמא ירד לו
נגע אחר ומהשתא ממוני יטהר